

Referat despre mestesugurile si comertul mesopotamian

Mestesugurile constituiau un aspect important al economiei mesopotamiene. Putin dezvoltate erau mestesugurile legate de prelucrarea lemnului, a pietrei si a metalelor materii prime care lipseau in sudul si centrul Mesopotamiei.

Un mestesug important era cel legat de exploatarea stufului si a trestiei (care servea si la constructia de case, de mobilier, de unelte gospodaresti, de barci chiar mari, s.a.m.d.). Remarcabil era nivelul de prelucrare a pieilor. Primul metal cunoscut aici folosit mai intii in stare nativa, apoi topit a fost cuprul; intr-o perioada mai tirzie, amestecat cu plumb, cu antimoniu si in fine cu cositor, a aparut bronzul. In epoca lui Hammurabi a aparut aici si fierul care insa era foarte scump.

Dar mestesugul olarului era cel mai apreciat.

Mult. pretuite in tarile din jur erau tesaturile din Sumer si Akkad, de in, cinepa si cele de lina, produse in mare cantitate. Mestesugul prelucrarii pielii era de asemenea foarte dezvoltat; se lucrau incaltaminte, harnasamente, coifuri, tolbe, s.a. Olarii si ceramistii in genere au ajuns la un inalt grad de maiestrie, fapt atestat de frumusetea si de varietatea de forme a vaselor, de basoreliefurile si de statuetele care s-au pastrat.

Excedentul de produse in special de grine, ulei, carne, lina, tesaturi, s.a.m.d. era desfacut, in interiorul tarii, de negustori ambulanti sau de cei de la orase, cu amanuntul sau cu ridicata. Pentru articolele importante (cereale, ulei, lina) preturile erau stabilite dupa un tarif maximal. Legea obliga ca orice operatie comerciala mai importanta sa faca neaparat obiectul unui act oficial de vinzare-cumparare.

In exterior marfurile erau exportate adesea chiar in regiuni foarte ande departate, in aceste cazuri, o expeditie comerciala putea dura si un an (caci, de pilda, distanta de pe tarmul Tigrului pana in valea Indusului era de aproape 2 000 de km).

Pe itinerariile, stabilite din timpuri vechi, ale caravelor de asini se creasera locuri fixe de intilnire intre negustori. Drumuri construite nu existau, decat incepand din mileniul I i.e.n., cele facute de asirieni; dar de-a lungul marilor drumuri caravanele gaseau fintini si adevarate hanuri de popas. Mai mult practicate, mai usoare si mai sigure erau transporturile pe calea apei: a fluviilor, a retelei de canale si ceva mai tirziu de-a lungul coastei Golfului Persic.

La intoarcere negustorii aduceau in schimb alte marfuri, precum si sclavi; dar negustori specializati in comertul cu sclavi nu erau. Nu este exclus ca negustorii mesopotamieni, in cautare de argint si de aur, sa fi ajuns chiar prin partile noastre.